

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 2. & 3. lib. Numeri, in quibus describitur Ordo Castrorum. Moysis Populo præsidere nolentis excusatio. Familia Aaron, Officium Levitarum, Petitio Primogenitorum omnium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

brofius de ranis, à sacerdote factis durantibus filere iussis, refert lib. 3. de Virg. Silentii tenacissima fuisse. Modestia ergò & silentiò in Templis strenuò à te observatis, sacrificia precum tuarum, quæ aliunde jam nôsti, maximâ devotione in locis sacris esse peragenda, adeò divinis placebunt oculis & auribus, ut recipiendus aliquando sis ad æterna Tabernacula, & ipsa Sancta Sanctorum ingressurus.

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 2. & 3. lib. Numeri, in quibus describitur Ordo Castrorum.

Moyfis Populo præsidere nolentis excusatio. Familia Aaron, Officium Levitarum, Petitio Primogenitorum omnium.

N. 145. Considera I. **Q**Uomodò Moyfes ad summum regni fastigium à Deo vocatus, jam prægnoscens, quantis curis & laboribus abundant Dignitates exclamavit v. 11. cit. capitis: *Obsecro, ut interficias me, & inveniam gratiam in oculis tuis, ne tantis affigiar malis.* Purpura roseum præfert colorem: rosa autem, quæ florum regina dicitur, Diadema & Regiam designat coronam; hæc sanè instar rosæ pungentibus curarum & molestiarum spinis circumcincta est. Unde benè cecinit Poeta Italus: *Eheu! purpura spinas suas habent.* De Adriano IV, inter purpuratos Patres Romanæ Ecclesiæ Principe legitur: illum dicere solitum: sedem pontificiam quaquaversum acutissimis rigere spinis, quæ humeros quantumvis generosos & fortes rumpere, & dilacerare valeant. De alio Adriano hujus nominis VI. refert Platina, illum sepulchrali lapidi hæc verba insculpi voluisse: *Adrianus VI, hinc situs est, qui nihil sibi infelicius in vita, quàm quòd imperavit, duxit.* Licet Aman primus staret in Aula regia, summo felicitatis terrenæ thesaurò ditatus: auditus tamen est conqueri: *cùm hæc omnia habeam, nihil me habere puto, quamdiu videro, Mardocheum Judæum sedentem ad fores regios.* Rex Salomon dignitate, opibus & ipsius regni tranquillitate cunctis superior. Voluit Thronum suum sustentari à leonibus, quas bestias cùm constet apertis oculis somnum capere: hinc docuit: Magnates omnes quantacunque dignitate, potentiâ, opibus & quiete videantur pollere, oculos tamen à curis & laboribus liberos nunquam claudere posse. Meritò igitur exclamat S. Bernardus Serm. 12. in Cant. *Si labores pensamus, non affectamus.* Si daretur nobis copia, quarendi ex tot Romanis
Impe-

Imperatoribus, quos cœu Deos universus adorabat orbis, quid refrigerii, quid solitæ voluptatis sua senserint in dignitate? responderent haud dubiè unanimi voce: *Lassati sumus in via iniquitatis & perditionis, & ambulavimus vias difficiles.* Sapient. 5. An non enim difficile: continuo stimulari ab ambitione, quæ nunquam saturatur? torqueri ab æmulatione, quæ semper irritat? ab adulatione excæcari, quæ semper defraudat? quis non lassetur à tam frequentî timore possessa perdendi, à tanta resolutionum ambiguitate, diffidentia consiliorum, mediorem defectu? ignis, quò altitudine magis superat cætera elementa, eò inquietior est: ita homines, quò dignitate alios magis antecellunt, eò magis continuâ inquietudine cruciantur. Cur ergo ô Christiane! tanta aviditate ambis honores & dignitates? quid stolidè credis: illos homines habere sibi propitium faventemque Deum, qui ad magna evehuntur officia, dum illi tantis abundant curis & laboribus in hoc sæculo, & in summo adhuc versantur periculo æternæ damnationis? quid enim ruinæ adeò vicinum, quàm quod est summum? unde nam audiuntur illæ quærulæ voces Sapientiæ 5. v. 8. *Quid nobis profuit superbia? aut divitiarum jactantia, quid contulit nobis? nisi ex Tartaro? talia dixerunt in Inferno &c.* illis plane obtigit, quod obtigit Israëlitis immoderatè carnes esurientibus. v. 13. cap. cit. Hi coturnicibus abundè refecti sensère illicò furorem Dei cantante Psalmistâ: *Adhuc esca eorum erant in ore ipsorum, & ira Dei ascendit super eos, & occidit pingues eorum, & electos Israël impetivit.* Utinam non etiam parî pœnâ saturaretur fames tua, quam erga honores & dignitates inordinatam habes!

Considera 2. Deum gloriari in eo, quòd in maximum populi beneficium Primogenitos Ægyptiorum percusserit. Qua de causa jubet in signum gratæ mentis sibi offerri omne primogenitum cap. 3. v. 13. Per Primogenitos autem Ægyptiorum à Deo necatos, rectè in sensu morali intelliguntur primi motus suggestionis & tentationis diabolicæ, quos si homo divinâ gratiâ adjutus extinxerit, audiet tantem de se Prophetam Psal. 136. *Beatus, qui tenebit, & allidet parvulos suos ad petram, in quæ verba ait S. Augustinus: Beati, qui nascentes cupiditates, antequam robur accipiant, allidunt, sic enim faciliùs vincuntur.* Ad perniciosum tartarei serpentis virus extinguendum utebatur Deus hòc medio Genes. 3. *Inimicitias ponam inter te & mulierem & semen tuum & semen illius.* En! non exspectaturus maturum serpentis fructum, ipsum semen

men vult habere suffocatum, & generosa illa mulier Sifaram necatur, & de tam pernicioso triumphatura Tyranno quasivit in capite, non in collo, non in ventre aut alio membro locum; ita tentationis caput exordiumque vincere oportet, ne si illa per diuturniorem morem in illa devenerit membra, reddatur difficilior, vel nulla victoria. In vitis PP. legitur; Dæmonem in lasciva specie Pachomio apparentem, acriter ab eo objurgatum esse, cur tot fraudibus & technis hominum saluti insidiaretur? cui ille reposuit: hominum inertiam contingere, eos tam frequenter fraudibus Dæmonum superari; eò quòd primæ suggestioni non animosè & generosè reluctentur, hoc enim si fieret, Dæmones confusi ociùs recedere cogerentur. Adhortor ergò te Christiane Lector verbis S. Augustini in Psal. 103. scribentis; *Caput serpentis observa &c. hoc quod venit in mentem caput serpentis est. Caput calca, & evades ceteros motus.* Fateor: impossibile quidem esse, ut vivas in hoc sæculo, & non vivat in te fomes malarum cogitationum; & beatus vives, si exorientes & enascentes nifus fueris suffocare instar scintillæ eas extinguendò, quod utique factu possibile, quin imò facile pulchrâ similitudine declarat S. Chrysof. l. cont. concub. Finge: ægrotum aliquem, noxium quid comedendi appetitum vincere semel, damnum is, quod inde sibi imminabat, effugit, & citiùs à morbo sanatur: at si parvæ illi voluptatule satisfacturus, damnosam illam escam sumit, morbo ingravescente ex eo vel demoritur, vel nonnisi ægerrimè convalescit; quod utrumque effugere haud dubiè potuisset, si initio modicum in gula & appetitu noxiorum refrenando laborem suscepisset. Simili modò, si cui mala cogitatio aut desiderium oculos incautè conjiciendi surrepat, & is in principio sibi vim inferens vincat, vel visum refrenandò, vel malam cogitationem à se moliendò, ab omni tentatione & importunitate inde subnasci solita, nec non ab ipso damno, quod per consentum illi datum incurreret, se penitus præstabit liberum. Verùm si sub initium vim sibi inferre neglexerit, ob hanc ipsam desidiã, vel ob modicam, quam ex incauto aspectu cepit voluptatulam animæ mortem incurreret, aut gravissimam in resistendò sentiet difficultatem: adeò, ut quod in principio parvo vel nihilo ipsi constitisset, magno ei & caro postmodum redimendum sit. Concludit inde Pater illud ipsum, quod olim concluderat Ovidius cantans: *Principiis obsta, serò medicina paratur, cum mala per longas invalere moras.* Ea est Dæmonis astutia, ut modicum petat

petat ab initio: cum nôrit à modico statim progredi posse. Flam-
mulam petit, fat gnarus: ab hac nasci posse ingens incendium. Ca-
pillum petit, ajebat S. Franciscus, at hunc si obtinet, mox ex crine
funem efficit, & nauticum quidem quò ingens oneraria navis ad lit-
tus trahitur, & alligatur. Sed absit ô Christiane, ut versutissimo nebu-
loni etiam crinem concedas, quem utique facile denegabis.

Doctrina 3.

*Desumpta ex cap. 4. & 5. lib. Numeri, in quibus describitur Ritus purgandi
Altaris per cineres, pœna illorum, qui res in sanctuario contentas curiosò
oculò fuerint intuiti. Lex zelotipia, Nazaraorum consecratio.*

Considera I. **Q**UOD sicut quotidiana docet experientia, nos ad ex-
purganda à sordibus vasa cineribus uti: ita pariter N. 147.
Deus ad mundanda à vitiorum sordibus corda, quæ juxta alibi dicta
sunt *Altaria & Vasa Dei*, voluerit cineres adhiberi citati cap. v. 13. Fre-
quentem videlicet mortis memoriam. Atque hinc S. Mater Ecclesia
fideles suos ad devotum Pascha instar Altaris mundissimi, in quo re-
cipiatur Agnus absque macula, præparatura, cineres capitibus primò
die Quadragesimæ imponit, dicens: *Memento homo, quia pulvis es, & in
pulverem reverteris.* Josias ille Regum sanctissimus, Idololatriam, quæ
in suam irreperat gentem, extirpaturus, per circuitum Altarium, fal-
sis Diis sacrorum, ossa & cineres sparsit: *dispersit*, inquit S. Textus
4. Reg. 23. *cinerem eorum. v. 13. replevitque loca eorum ossibus mortuorum.
v. 14.* Quò factum: eâ pietate & zelò Judæos celebrâsse Pascha, quâ retro-
actis sæculis nunquam celebrâsse visi sunt. Naaman Syrus regius Mi-
nister, postquam veri Dei notitiam hausit ab Elisæo, à quo fuerat à
lepra liberatus, quid egit: ut in accepta Religione constans persisteret,
falsis Diis nunquam imposterum sacra facturus? En! *tulit partem ter-
ræ illius &c.* Ita se gerat quilibet Christianus, cum transit aliquod Cœ-
meterium, auferat per manum memoriæ bonam partem terræ il-
lius, cogitans: parentes, amicos, socios jam in pulverem reversos, qui
ibidem exspectent ejus corpus, sibi pariter aliquando in hac terra so-
ciandum: fiet inde, ut in incepta pietate & Religione constans sem-
per sit perstiturus, vel si pietate caruerit, illam haud dubiè sit brevi
obtenturus. Quin imò si tam profundè in vitiorum suorum stercore
sub-